

udenfor sin Husstand ved Stydebaaben at nedlægge de skadelige Dyr, hvorom der tales i Loven. Endvidere havde han erfaret, at Kammeradvokaten, der som bekendt var en af Landets dygtigste og mest praktiske Retsskyndige, bestemt havde udtalt sig for den Anskuelse at fraraade Sagtvæsenet at appellere disse Domme, og Ministeren siger, at som Følge deraf havde Domænebestyrelsen acquiesceret ved disse Domme. Det vil altsaa deraf ses, at jeg ved sin Leilighed har havt god Grund til at tage mit Forslag tilbage; thi det var derved godtgjort paa en Maade, som maasse sjelden finder Sted under en mundtlig Forhandling her i Salen, at min Betragtning var den eneste rette og rigtige, idet Ingen yttrede nogen anden Forstaaelse end den, disse to høitærede Mænd, som Enhver vil anerkjende for at høre til vore mest udmærkede Jurister, havde udtalt sig aldeles afgjort og bestemt for, nemlig, at den rette Fortolkning var den, som jeg havde opstillet. Under den Forhandling, der fandt Sted, gjorde jeg gjældende, at Forholdet dog var vanskeligt, da jeg var temmelig overbevist om, at der var flere Underdommere, som havde dømt Folk i Mulk for Noget, som de ifølge denne Fortolkning, af Loven ikke havde været fuldt berettigede til at dømme dem for. Jeg nævnte som Exempel et Tilfælde, hvori en Fæsters Søn, der tjente i en Naboby, var kommen i Besøg hos sin Fader, og han gik da tilligemed Faderen og i Forening med to andre Mænd ud paa Faderens Torde med en ladt Bøsse. Der kjørte en Fuldmægtig forbi paa Landeveien — det blev ikke oplyst, hvor han var Fuldmægtig, eller hvorover han var Fuldmægtig — han lod holde, sprang af, tog Bøssen fra Manden og fik denne af en dansk Jurist, — der haves en latinsk Bønne for dem, man kalder dem nok: *examinati juris*, uagtet de ere danske Jurister — dømt i en Mulk af 4 Rd. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, som havde gjort sig bekendt med denne Dom, mente, at det Spørgsmaal, jeg havde fremdraget, ikke var afgjort ved denne Dom, idet han mente, at Dommen var fældet, fordi den vedkommende Fæsters Søn ikke under Sagen havde bevist, at han ikke vilde gaa paa ulovlig

Sagt. Man ser saaledes, at en dansk Jurist ogsaa kan fælde Dom. Denne Mand havde ikke bevist, at han ikke med sin Bøsse vilde gaa paa ulovlig Sagt; og derfor skulde Bøssen tages fra ham, og han skulde mulkteres med 4 Rd. Da jeg navnlig paaberaabte mig, at den idømte Mulk ikke var høi nok til, at Sagen kunde appelleres videre; og at Vedkommende derfor var nødt til at nøies med Dommen, oplyste den nævnte Indenrigsminister, hvad der var fuldkommen rigtigt, at naar det Hovedspørgsmaal, hvorom Sagen dreier sig, er noget ganske Andet, kan den meget godt blive indanket for høiere Ret, fordi det paagjældende Beløb, hvorom der er Tale, ikke er høit nok, og han var overbevist om, at naar Vedkommende, som kom i et slikt Tilfælde, vilde ansøge om at faa Sagen afgjort ved Høiestret, vilde der blive udstedt Bevilling til, at den kunde blive underkastet en saadan Afgjørelse. Jeg gjorde i den Henseende opmærksom paa, at naar det traf en Tjenestekar eller en lignende Person, der ikke var istand til at besejle en Sag for Høiestret, maatte der i alt Fald følge fri Proces med; men vi kjende tillige Alle det Stilling, som vore Fæstere indtage til deres Jorddrotter; vi vide Alle, at en Fæster eller en Søn af en Fæster hellere giver 3. og 4 Rd. i Mulk og rester Omstændighederne afgiver sin Bøsse, end at han paadrager sig sit høie Herkabs Unaae. Derfor er det, at dette Spørgsmaal, saavidt mig bekendt, endnu ikke har været undergivet Høiestrets Afgjørelse; og Enhver, der kjender Stillingen mellem Fæster og Jorddrot, vil forstaa dette. — Da der her blev foreslaaet, at man i den foreliggende nye Lov skulde optage disse ældre Bestemmelser, saa fandt jeg det nødvendigt, for dog at faa en Ende paa dette Spørgsmaal, som jeg veed har gjentaget sig omkring i Landet ved Domsfæddelser af den Art, hvorpaa jeg her har nævnt et Exempel, at man i selve Loven fik indsat en Forklaring; der i Fremtiden kunde forebygge disse forunderlige Misforstaaelser. Jeg havde først tænkt at ville foreslaa, hvad der aabenbart er det ligefrem Rette, at indsætte, at Brugerne kunde udøve denne Rettighed, enten selv eller ved Andre;